

عنوان مقاله:

مدل احتمال مشارکت زنان در ایران: الگوی لاجیت ناپارامتری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اقتصادی ایران، دوره 21، شماره 66 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

بهروز گشته گر - دکترای عمران، دانشکده مهندسی، دانشگاه زابل

زینب سارانی - دکترای اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

در این مقاله، یک روش مدل سازی لاجیت ناپارامتری برای تخمین احتمال مشارکت کار زنان ایران مطابق با داده های هزینه - درآمد خانوار سال 1388، معرفی شده است. تابع لجستیک برای احتمال مشارکت زنان به کمک روش حداکثر درس تنمایی براساس متغیرهایی مانند موقعیت جغرافیایی (شهری/روستایی) درآمد شوهر، سواد زن، سن زن، درآمد غیرکاری، تعداد بچه بالای شش سال و زیر شش سال برآزش شده است. دقت مدل سازی دو الگوی لاجیت پارامتری و ناپارامتری با استفاده از آماره هایی مانند وایت، ضریب اطمینان و میانگین مجذور خطا ارزیابی شده است. در انتها، اثر نهایی متغیرهای ورودی بر احتمال مشارکت زنان براساس ضرایب برآزش شده مدل پارامتری و مدل ناپارامتری ارایه شده، برآورد شده است. نتایج حاکی از آن است که مدل سازی ناپارامتری دقت بیشتری نسبت به الگوی لاجیت پارامتری دارد. بیشترین تاثیر مثبت و منفی بر مشارکت زنان ایرانی به ترتیب براساس سواد زن و بچه زیر شش سال بوده است.

کلمات کلیدی:

مدل لاجیت ناپارامتری، روش حداکثر درست نمایی، مد سازی مشارکت زنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/682339>

